

ΑΕ 1916

Θεσσαλικαὶ ἐπιγραφαι· ὥπο Ἀ. Σ. Ἀρβανιτοπούλου. 34

Ρ δύναται· νὰ ἐκληρῷῃ ἡπτον πιθανῶς ὡς Τ. Τὰ τρία πρῶτα γράμματα τοῦ στίχ. 33 καὶ τὰ πέντε τοῦ στίχ. 33 ἔγραφησαν ὑπεράνω ἐπὶ τοῦ διαστίχου, τὰ μὲν ἐκ δευτέρας φροντίδος, τὰ δὲ ἔνεκά τινος ἀνωμαλίας τοῦ λιθου. Ὁ ταμίας Διονύσιος, ἵσως ὅλον τὸν ἐνιαυτὸν ταμιεύσας, φαίνεται ὃν ἀδελφὸς τοῦ ἐν ἀρ. 277 στίχ. 29-30 ταμίου ἐπίσης Παρμενίωνος.

277 στίχ. 4-7. Περὶ τοῦ στρατηγοῦ Λόκου βῆ. κάτω ἀρ. 284 στίχ. 4-7. Ἐν τέλει τοῦ στ. 3 τὸν Λ., καὶ ἵσως ἔτερόν τι γράμμα, ἔξηλείρθησαν ὑπὸ τοῦ γαράκτου ὡς διττογραφήθεντα· ἐν δὲ στίχ. 4 ὃν ἀπεδόθη ἡ στιγμὴ τοῦ δευτέρου ο. Τὸ πρῶτον γράμμα τοῦ στίχ. 1 ἔξεχει ἀριστερὰ τῶν λοιπῶν.

277 στίχ. 8-13. Ἐν στ. 10 παρέλιπεν ὁ γαράκτης τὸ πρῶτον Υ τοῦ στρατηγοῦ· εἰναι δὲ οὕτος ὁ Εὐρυδάμας, ὃν βεβαίως τῆς μεγάλης ἐκ Γόμφων οἰκογενείας (πρᾶ. IG IX² 287), ἡτις ἀπέδωκε στρατηγοὺς Εὐρυδάμαντας Ἀγαθάνορος καὶ Ἀγαθάνορας Εὐρυδάμαντος, ἡ ἓνευ πατρικῶν ἐκρεμένους· ἐν ΑΕ 1913 172, εἰκάστας ὅτι παρέλιπεν ὁ γαράκτης πλεῖστα, ἀνέγνων Εὐρυδάμα[η]ντος τοῦ Ἀγαθάνορος· πρὸς ἀποφυγὴν παραδογῆς τοσαύτης συγγένεως, θεωρῶ πιθανώτερον τὸ ὅτι ἡ ἀπελευθέρωσις ἐπελέσθη τὸ ἔαρ καὶ ὅτι ἡρα ἐγράψῃ [ῆ]ρος· ὄντως τὸ σελευταῖον γράμμα τοῦ στίχ. 10 ἡτο ἡ Ν κεκλιμένον, ἡ μᾶλλον Η· κατὰ τὴν πρώτην περίπτωσιν ἡδύνατό τις νὰ ἀναγνῷ Εὐρυδάμα[η]ντος¹. Ἐν ἀρχῇ τοῦ στίχ. 14 κατὰ τὴν παύλαν ἀφείθη κενὸν διάστημα ὑπὸ τοῦ γαράκτου.

277 στίχ. 16-20. Ἐπὶ τίνος στρατηγοῦ ἐγένετο ἡ ἀπελευθέρωσις Γ, δὲν ἀναγράφεται· τὸ νὰ ὑπολάξωμεν ἔτι ἐπελέσθη ἐπὶ τοῦ προλεγμένος Εὐρυδάμα (πρᾶ. ΑΕ 1913 σελ. 172), καλύπτει ὁ ταμιεύσας τότε καθ' ὅλον τὸν ἐνιαυτὸν Διονύσιος ὁ Σωσιθίου, ἀποκλείεται οὕτω τὸν ἐνθάδε ἐν στίχ. 16-17 ταμίαν Παρμενίωνα τὸν Φιλοξένου· ἐπὶ ὅλου ἡρα στρατηγοῦ συνένη, ἡ ἐπὶ ἔτερας στρατηγίας τοῦ αὐτοῦ Εὐρυδάμα.

277 στίχ. 24-26. Ὁ ταμίας ἀναγράφεται καὶ

¹ Ἐάν τις ἐκλάδῃ τὰ σελευταῖα ἥγη τοῦ στίχ. 10 ὡς ὑπόλοιπα ΑΓ, θὰ ἀναγρῇ Εὐρυδάμα [Ἀγαθάνορος]· πασῶν τῶν εἰκασιῶν προτιμῷ τὴν ἀπόδιδουσαν [ῆ]ρος, διερ ἐναι γὲν πρωτοφανές, ἀλλὰ σύμφωνον τοῖς ἐπὶ τοῦ λιθου.

ἐν ἀριθ. 278 στίχ. 27-28 πληρέστερον, ὡς υἱὸς τοῦ Ἰπποκράτους· ὁ δὲ στρατηγὸς Ἀκόλας νῦν τὸ πρῶτον καθίσταται γνωστός. Οἱ ἐλευθερώσαντες τὴν Εὐρυδάμην ἥσαν τρεῖς, στενοὶ βεβαίως συγγενεῖς, ὃν ὁ Στράτων φαίνεται ὃν ὁ αὐτὸς τῷ ἐν ἀριθ. 277 στίχ. 29, ἔχων σύζυγον τὴν Μέλισσαν. Ἐν στίχ. 23 ἐδιπτογραφήθη τὸ πρῶτον Υ τῆς ἀπελευθέρως καὶ ἀπεξέσθη· ἐν στίχ. 24 διακρίνονται τινα ἥγη τοῦ ὑπεράνω ἐπὶ τοῦ διαστίχου, ὅπερ ἔμινες φαίνεται ἀπόπως τεθέν· διὸ ἵσως ἐπίτηδες ἀπεξέσθη· ἐν στίχ. 25 τὸ Λ τοῦ πόλει ἐγράψῃ μᾶλλον ὡς Δ.

277 στίχ. 27-30. Ἡ ἀπελευθέρωσις Ε ἐγένετο ἐπὶ τοῦ νῦν τὸ πρῶτον ἐπίσης ἐμφανιζομένου στρατηγοῦ Ἀλεξάνδρου· τοῦ ταμίου Δικαιοβούλου τὸ ΑΙ ἐγράψῃ δὶ' Ε, ὅπερ δηλοῖ ὅτι ἡ νῦν παρ' ἡμῖν προσφορὰ τῆς διφθύγγου αι ὡς ε ὅντας νὰ ἀναγρῆῃ τούλαχιστον εἰς τοὺς διλίγον μΧ. γρόνους.

278 στίχ. 1-20. Αἱ ὑπὸ τὸ στοιχεῖον Α ἀπελευθερώσιες αῦται· ἐγένοντο ἐπὶ τοῦ γνωστοῦ ἥδη ἐν IG IX² 1042 στρατηγοῦ Σωσάνδρου¹, καὶ ἐκεῖ ὄμοίως συνεκφερομένου μετὰ τῆς φράσεως κατὰ τὸ Καίσαρος κοῆμα, ἡτις ἐν τῷ ἀριθ. 277 στίχ. 10-11 φαίνεται ὅτι ἐλέγετο καὶ κοίσει Καίσαρος, ὡς συμπεραίνομεν καὶ ἐκ τῶν κάτω μετ' οὐ πολὺ ἐνθάδε δημοσιευθησομένων ἐπιγραφῶν· δηλοῦσται δὲ δὶ' αὐτῶν ὅτι ἡ ἐν Λαρίσῃ ἐκλογὴ τοῦ στρατηγοῦ ὑπὲρ τῶν συνέδρων (βλ. ΑΕ 1910 σελ. 337), ἀμφισβητηθεῖσα διά τινα λόγον, π.χ. ἐνεκά ισοψηφίας, ἐνεκρήθη ὑπὲρ ἐνδε ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος. Περὶ δὲ τῶν ταμιῶν ὁ Woodward ἔ.ἄ. σελ. 323 ἀμφιβάλλει, ἀν εἴναι δύο, ἡ εἰς μόνον, ἥπτοι ὁ Αὔλος Ἀθηναϊκος Σωσάνδρος δ Μεθύστου, ὑπὲρ οὖ διηνεκται ἀποκλίνων· ἀλλ' οἱ Ἐλληνες ἔξερερον, κατὰ τὴν κοινὴν καὶ παρὰ τῷ Ψωματικῷ λαῷ προσφώνησιν τῶν ἀνδρῶν, διὰ δύο μόνον δονομάτων αὐτούς, π.χ. Marcus Tullius, Titus Quinctius (*Titoς Κοινητος* IG IX² 338 κλδ.). οὗτος ἡρα Αὔλος Ἀθηνίος εἴναι ὁ πρῶτος ταμίας, ἀνευ πατρικοῦ κατὰ τὴν Ψωματικὴν συνήθειαν ἐκφερόμενος, δεύτερος δὲ

¹ Πρᾶ. καὶ IG IX² 287b· 1040d· 1297 VIII· εἴναι πανταχοῦ ὁ κύτος, υἱὸς τοῦ Ἀριστονάνου, τιθέμενος ὑπὸ τῶν Jardé-Laurent εἰς τοὺς γρόνους τοῦ Αὔλούς του ἐν γένει· φαίνεται ὄντως ὃν τὸν διλίγον μΧ. γρόνον· ἐν τῷ 287b συνεπλήρωσεν εἶδυντος ὁ Kroog τὸ 1297 VIII.